

Béts.

Egy *Volis* nevezetű *Belga*, engedelmet nyert *Ö Felsőgétől*, egy szabad Seregnek fel állítására; még pedig azon ajánlás mellett, hogy ha vitézül viselendő a' Sereg magát: a' Háború végével valóságos Regementé fogna réttetetni. 1200 Gyalogokból, 400 Vadászokból, 's ugyan annyi Huszárokból fog állani. — *Volis*, egy volt a' Pártosoknak Kormányozóik között; ő vezette nevezetesen őket *Touenhoutnál*. Tettzett a' Királynak, ezen Embernek nemes bátorságú maga ki nyilatkoztatása. Így szóllott t. i. *Ö Felsőgéhez*: „Mihelyt a' mi *Constitúciónk* háborgattatott; én voltam az első, a' ki fegyvert rántott: most, a' midőn vissza helyeztette Felsőged a' Nemzetet minden előbbeni szabadságaiba; újra én vagyok az első, a' ki hüvelyébe teszi kardját, hogy azt Felsőgedért ránthassa.“

Magyar Ország.

Buda. A' Jul. 20-dikán tartatott egyesült Gyűlésben fel tett, 's K. helytarró Tanátsbéli Titoknok *Fodor Úr* által *) *Ö Felsőgéhez*.

*) *T. Fodor Úr*, Jul. 21-dikén, délutáni 2 órákor indult volt *Budáról Bétsbe*; a' hová más nap délutáni 5 órára el érkezett, 's ugyan azon nap este bé is adta a' magával hozott Irást *Ö Felsőgének*; a' ki majd egy egész óráig beszéllgetett

fégéhez küldött Irásnak ide megv ki az ér-
telme: „Az *Inaug. Diplomának* el készí-
tése körül való buzgó foglalatoskodásai köz-
ben, értékre esett az Ország' egybe gyült
Rendjeinek, a' Kir. Követnek (*Herbert Őr-
nak*) *Búdan* lett keresztül menetele alkal-
matosságával; hogy a' jelenlévő Háborúnak
félbe szakasztása végett, el fognának immár
a' Tanátskozások kezdődni. Nehezen esett
a' Rendeknek, hogy ezen Had, az Ország-
nak világos farkallatos Törvényei ellen, az
ő tudtok nélkül kezdetert; de most annál
nehezebben esne, a' midőn Ország Gyüle-
sére egybe fereglettek, és Jussaiknak vissza
állítások felől gondoskodnak: ha nállok nél-
kül készülne meg a' Békeesség. Sok Tzikke-
lyeit hordják elő a' Rendek, az el múlt és
e' most folyó Században tartatott Ország
Gyűlések' Rendeléseiknek; mint a' többek
között az 1715-béli Ország' Gyűlésének 15-
dik Tzikkelyét, annak meg mutatására: hogy
a' Király nem kezdhet *Magyar Országban*
's az azzal egyesített Tartományokon Ha-
dat,

vele. A' Válaszra 8 napokig várakozott a' Kurir
Ūr; mellyet meg kapván Jul. 30-dikán este,
éjjeli 11 óra tájban indúlt vele Buda felé, hová
igyekezete szerént, Aug. első napjának reggeli 4
órájára el fogott érkezni. E' szerént, 8 órák
alatt tette mind jövet, mind menet, az eleibe
mértt útat ez a' Nemzet' Gyűlésének hív Kül-
döttje, kinek a' Magyar Litteratura' virágzását
tárgyazó igyekezetei is fáradhatatlanok.

dat, az Országnek tudása 's meg egyyezése nélkül. Emlitik az 1741-dikbéli O. G. 11-dik Tzikkelyét is, mellynek értelme az, hogy a' Magyar Tanáttsal egyyet értve, született Magyarok által folytatattassanak a' Törökökkel kötendő Békeességről, 's az Országot illető minden dolgokról való Tanáttskozások; valamint az Országon belől, úgy azon kívül is. Továbbá: hogy az Országot illető dolgokban, a' Portához küldendő Követtségnek alkalmatosságával, a' K Követ mellé mindenkor egy hasonló tekintetű, született Magyar Követ rendeltesse, ki is amazzal szép egygyességben legyen, és útasítását egyyiktől a' Magyar Tanátstól vegye. Magának a' dolognak természetén is fundálatik az, a' mint az 1559-béli O. Gy. 8-dik Tzikkelyében nyilván ki vagyón fejezve, hogy a' Rendeket, az ő életeket 's vagyónjokat illető dolgokról való Tanáttskozásból igen nagy igazságtalanság nélkül ki nem lehet rekeszteni. A' Rendek vóltaképpen meg vagynak az Ő Felsőge' Igazsága 's Egyenessége eránt gyözzetve, 's annyival inkább hiszik, hogy Ő Felsőge kegyelmessen hajlani fog az ő igazságos Kéréseknek tellyesítésére, mivelhogy önnön Mega méltóztatott azt a' kegyes Igéretet tenni, hogy Igazgarását a' Törvényeknek híven való meg tartásán fogja kezdeni. Illy hiedelemmel meg nevezik a' Rendek Ő Felsőgének: Gr. *Teleky* Józsefet, *Ugotsa* Várm. Fő Ispánját; B. *Almásy* Pált, *Arad* Várm. Fő Ispánját; *Szétsény* Ferentz, *Battyáni* Ferentz, Idősb. *Eszterházy*

házy Ferentz, és Apponyi Antal Grófokat; B. Podmanitzki Józsefet, és Somsits Lázár Urat. Ezek, mind olyan Férjfiak, a' kiknek hívfégek, egyenes gondolkozásokat követő jó szívüfégek, és a' közönféges dolgok folytatásában való alkalmatos voltok, fok próbákból nyilván való: a' kikhez tehát Ö Felfége is báran bízharik, 's választhat köz-zülök a' már el kezdett, vagy kezdendő Tanátskozásokra küldendő Követer. — A' Rendek úgy fogják Kérések' meg halgattatását nézni, mint az Ö Felfége' Kegyessége-nek különös bizonyságát, és mint egygy olyan körelet, melly ezt a' szabad, de a' maga szabadságában leg engedelmessebb Nemzetet szorossabban fogja Ö Felfégéhez foglalni.

Erdély Ország.

Jun. 17-dikén költ Visszairásában, méltóztatott Ö Felfége Gr. *Bethlen Sándor Urat*, a' régi mód szerént való Ország' Fő Biztosának, Gr. *Teleki Ádám Urat* pedig Ország' Igazgató Tanátsosnak nevezni. Ugyan az említett hónapnak 4 dikén, *Csernátoni Ferentz Urat*, az előtt is viseltt Itélőmesteri hivatalában meg erősítette; *Cserei János és Türi László Urakat* Itélőmesterekké; Gróf *Nemes Ferentz, Donáth Antal, és Bólia Sámuel Urakat* K. Táblabiráivá; *Kozma János Urat* Fő Protokollistává; *Aranka Dániel Urat* az Irásos-Ház' Gondviselőjévé (Archivarius) rendelte. *Aranka György, és Türi József Urakat*, az előtt is viseltt felesleg való Táblabiróságokban meg hagyta.

Az

Az Ország' Gyűlésének *Kolosváratt* le-
jendő tartatása annál bizonyosabb, hogy az
abba lett meg egyezését Ö Felsőégének ma-
ga a' kormányozó Gróf *Bánffy György* Úr
jelentette már a' kormányozó Tanátsnak.
Ezen Jelentésnél fogva, nagy serénységgel
tétettek még az el múlt hónapban *Kolosvá-
ratt* minden meg kívántató készülétek, a'
kormányozó Széknek, 's minden attól függő
hívatatoknak, úgy a' hadi Tanátsnak is bé
fogadhatására. A' régi Irásoknak egy része
Jul. 17-dikén szállítottatott el oda *Szébenből*,
50 szekereken.

Török Horvát Ország.

Tzettin Vára' meg vételének környüállásait,
nem tette még közönségesekké a' Fő Hadi Tanáts:
azokat, a' mellyeket itt közlünk, egy szemmel látott
Tanúnak előadásából vettük:

Minekutánna a' *Tzettin Vára* előtt tá-
borozó ellenségnek száma 10 's 12000-re
szaporodott volna, méltán lehetett röle
tartani, hogy ha reá nem tsap is ostromló
Seregtinkre ez a' feles számú Nép: azt el
nem múlatja, hogy valamely oldalról Föl-
dünkre bé rontson; a' mint ezt tselekedte
volna is már Jul. 17-dikén *Kiskinanál*, ha
Paeplyts Ob. Úr által vissza nem ágyúztatott
volna: azonban még 15-diken hozzá kezd-
tek tsorbító Batteriáinkból a' lövöldözéshez;
a' Mináink is mind el készültek, 's meg völ-
rak töltve. Ezekre nézve, meg tétette Hadi
Tármester B. *Devins Úr*, a' Vár meg hágá-
sához kívántató szükséges készüléteket,
és

és Jul. 20-dikán reá szabadította azokat a Várivásra, kik önként fognák magokat arra ajánlani. Alig erefztette ki száján az engedelem adó szokat, hogy leg ottan ki vállalkoztak néhányan a *Gyulai* szabad Seregből; úgy nem különben az *Ogulini* és *Szluini* Sturtzosokból, és a *Schröder* Regjéből; 's szurok koszorúkat és granátokat kérvén magoknak, nagy hirtelenséggel a Vár falaihoz repültek; azoknak tsorbáit meghágták, 's a gyújtó eszközök bé hányása által, a mi fa találtatott még a Várban, fel gyújtották. Úgy el terjedt a tűz kevés idő alatt az egész Várban, hogy valami 60ig való emberei is sültek ki az ellenségnek a világból; pedig nem foká forgolódhatott a tűz körül, mert mihelyt látták néki hevült Sturtzosaink 's szabad Seregbélieink, hogy annak óltásához készíti magát: *Viese* Májor és *Pattantyús Főhadnagy Gallot* Urak vezérlések alatt, leg ottan bé ugráltak a Várba, 's félbe hagyatták vele az óltást. Ugyan ekkor, a miéink közzül is ölt meg egynéhányat a tűz. Meg réműlvén az ellenség; azon lárma által pedig, mellyet *Gr. Gyulai* más oldalról tsinált volt néhány szabad Seregbélieivel, még nagyobb zürzavarba hozódván: egy része a Kaszamatákba bújt; más része pedig szaladásra vette a dolgot. Amazok, kik a Kaszamatákba bé férkezhetek, úgy néki bódútlak, hogy még akkor is tűzretek ki a Kaszamatákból, midőn már tüstnyaink voltak: de meg is adták az árrát; mert mikor osztán reájok került a for,

Tiszt.

Tisztjeink' kérése sem menthette meg életreket. A' szaladásnak indultaknak is mind a' lett a' forások, a' közzülök el fogatott Affzonyokon, Gyermekéken, 's valami 60 Férjfiakon kívül. Mert azokat készen varták már, az ellenség Táborára nyiló Kapunál Virézeink, 's szaladások közben minduntalan lövöldözték. Mintegy 183-at ejtettek el belőlök. Azokat pedig, kiknek szerentséjek volt golyobisainktól meg menekedni: a' magokéi hányták kardra a' Táborban. Míg a' szaladó ellenség takarodott ki a' Várból, az alatt mind bé érkezett a' bérontásra ki rendeltt Népünk. A' Várvivás 3 órákig tartott; kezdődött t. i. délutáni 4 órakor, 's végeződött estvéli 7 órakor. — Egy Török tellyességgel nem akarta magát meg adni, 's mind addig védelmezte magát benn a' Várban 6 emberünk ellen: míg 6 óra tájban búbon nem tsapra egy golyóbis. A' Várbéliek közzül, 128 sebes Férjfiak, Affzonyok és Gyermekek találtatnak életben, kiket leg ottan tsorbító Battériáinkba szállítottak 's bé kötöztek. Részünkről 17. estek el, 's 31. kaptak sebet. Oberstlieut. Gróf Gyulai Úr is egy kövel való ütést kapott a' mellyén. A' Vár' fel prédálása közben még 7 emberünket ölték meg a' magunk Bombái. Ennek oka a' volt, hogy a' Törökök, közibek repített Bombáink közzül sokakat tsak vízzel öntöttek el, vagy nedves bőrt vetettek reájok; azonban töltve maradtak, 's most a' Várat el borított tűzben újra meg tüzesedtek, 's el pattantak.

A'

A' nevezetes nyereség, holmi fegyverekből, 200 mázsa puskaporból, és 7 ágyúkból áll. Igen büdös volt a' Vár, 's mindjárt is hozzá kezdtek a' számos holt testektől 's dögöktől és más otsmánfágoktól való ki tisztításához. A' Táborbéli ellenség valamint rendszeres szemlélője volt a' Várnak kezünkre lett kerülésének: úgy mindjárt más nap, az az Jul. 21 dikén dél előtt, holmijét sietséggel öszve rakta, Táborát fel gyújtotta, 's el lódult, 100 nagy ebeivel egygyütt, mellyeknek egygy egy részét mindenkor magok mellé szoktak vólt venni a' szélső vi gyázaton lévők. Eggy óránnyira is el halt az ugatások, — Még *Tzettin Vára'* meg vétele előtt, hozzá kezdtek az oda fél óránnyira lévő *Kladuszziak*, házaik' tetejeiknek le szedéséhez.

B o s z n i a.

Ártalmas babonaságoknak új példáját adták nem régiben a' Törökök, a' *Banyalukai Vár'* ki dült falának fel építése' alkalmatosságával. Azon bolond vélekedésből t. i. hogy majd úgy győzhetetlen fogna az ő Várok lenni: két jobbágy Gyermeket elevenen a' fal közzé rakattak; 's követségvén ama Pogányokat, kik hajdan a' *Molok* Bálványának áldoztak, nagy muzsikát tétettek a' Tzigányokkal, mellyről ne lehetne azon két Ártatlanoknak kiáltásokat hallani. Az egygyik szerentsetlen Gyermeknek Attya, a' *Száva'* partján keseregte 's panaszkodta, egyrőlünk valónak, Fiának szörnyű esetét; egygy szersmind azt bizonyította, hogy a' Törökök.

köknek jobbára majd minden nevezetes épü-
lereik efféle ifszonyító áldozatokba kerülnek.

Hollandia.

A' Rendeknek hozzája tett Jelentésére, kö-
vetkezendöképpen válaszoltatott *II-dik*
Leopold, a' maga *Hágai* Tisztartója,
B. *Buol* által:

„Nagy indulattal vette Ő Felsőge azon
Barátságokat az egyesültt Tartományok'
Rendjeiknek, melly szerént örömöket bizo-
nyították, a' tsendesség' vissza állítása 's an-
nak fenn tartása erántt el kezdett Tanáts-
kozásoknak, reménységet nyújtott szerentsés
folyamatjokon. A' mi Ő Felsőgét illeti, nem
fog valójában semmit is el mulatni, valami
tsak, Koronája' méltóságának, és maga bá-
torlágának meg sértődése nélkül, a' dolgok-
nak jó végér eszközölheti; mellyről mind Ő
Hatalmasságaik (a' Rendek), mind az egész
Európa meg fognak ezentúl bizounyal győ-
zettetni, akarmillyen ki menetelek legyen is
az említett Tanátskozásoknak. Reá is áll Ő
Felsőge, a' maga Frigyesével az Orosz Tsá-
szárnéval együtt, minden akadozás nélkül,
a' Portával kötendő Fegyvernyugváásra leg
ottan: mihelyest ez, az eleibe tejendő igen
engedelmes Feltételeket, mint előljáró Tzik-
kelyeket, el fogadja; a' mellyeken bátran
leheszen a' tartós Békességnek hamar időn
lehető vissza hozása eránt való reménységet
építeni. Le az lehetetlen, hogy Ő Felsőge
a' maga *Belga* Alattvalóihoz illy formán al-
kalmaztassa magát: mivel i.) Eggy Uralkodó
femmiképpen nem alkudozhat olly módon,
a'

a' maga pártos Alattvalóival, mint egy Hatalmasság a' másikkal. 2.) Ő Felsőge mind azon Ajánlásokat reájok vesztegette már haszontalanul a' *Belgákra*, valamelyeket csak egy el gondolható jóságról 's meg bortsásra való készfőgtől lehet várni: arra nézve nem találhat többé (mellyet igen fájlal) a' fegyveren kívül semmi más eszközt, mellyel azokat törvényes Fejek' engedelmességére vissza hajthassa. 3.) Ezen ohajtott rzélt nem hogy siettetné, a' Rendek által Ő Felsőge eleibe terjesztett eszköz; hanem még inkább késleltetné: és 4.) Nintsen a' Pártosoknak semmi szükségek a' Fegyvernyugvás kötésre, úgymint a' kik minden szempillantásban meg nyerherik a' Békefféget; 's állandó lábra helyeztetherik a' magok tökéletes tsendefféget: ha az ő régi Constitutiojoknak előbbi helyére való vissza állítását, a' tengeri Hatalmasságoknak meg erősítése, és a' meg esett dolgokról való tökéletes el felejtkezésnek ajánlása alatt el fogadják. Egyéberántr úgy tartja Ő Felsőge, hogy a' *Belgyiomi* dolgok' mostani állapotját nem lehet rémítőbbnek nézni, mint akkor vólt az, a' midön a' pártot ütött Jobbágyok félelem nélkül el követhettek mindent a' magok Uralkodójok ellen, és ha a' Köz. Társaságnak (*Hollandiának*) nem vólt akkor miért aggódni, a' maga bátorfágára és tsendeffégre nézve: úgy látzik, hogy most annál kevesebb oka lehet a' félelemre, a' midön nem nyúlhat már a' Király, egyéb eszközökhöz, a' rendnek és tsendeffégnek vissza állítása 's annak meg

meg tartása végett, a' mi maradt néki; hanem tsupán azokhoz, a' mellyeknek elő vetelére kényszeríti Ötet, zenebonáskodó Jobbágyainak vak makattságok. Abban a' hiedelemben vagyon Ö Felsőge, hogy a' *Belgyiomi* Tartományoknak törvényes Fejek' Uralkodása alá minél előbb lezendő vissza térések mind az ö Hatalmasságaik' polgári hasznokkal, mind a' jó szomszédság' fundamentomival, mind a' fő Hatalmasságok' javokkal meg eggyez; és bizik Ö Felsőge, ha ugyan meg nem tsalattatik, hogy ö Hatalmasságaik nem hogy azokat az eszközöket kívánják elő venni, mellyek késedelmezretik inkább, mint sem sietterik a' tsendességnek vissza állítását; sőt azon lesznek, hogy a' mint leg jobbnak fogják gondolni, eszekre hozhassák azokat 's reá vehessék, hogy le tévén a' fenn említett Felretelek alatt minden engedetlenségről, igyekezzenek a' veszélyt el fordítani, mellyet az Uralkodó ellen való parvarkodásoknak további folytatása által bizonynyal magokra fogának vonni. Ö Felsőge fokkal fog ezért ö Hatalmasságaiknak tartozni, 's tökéletesen bizonyosokká is teszi, hogy igen kedvessen esne Ö Felsőgének, ha ennél fogva azon szíves barátságot 's szép eggyesléget meg újjíthatná és erősíthetné, a' mellyet szorgalmatosan szándékozik ezentúl ö Hatalmasságaikkal fenn tartani. "

Prusszia.

Az Eggyeslégről való Tanátskozások, (mellyekről úgy volt előbb a' hír, hogy
Braz.

Braszlóban fognának tartatni) igen derekassan folynak Jun. 27-dikétől fogva *Reichenbachban*, az Orosz, Prusszus, Svéd 's más Ministerek, és a' mi Követünk *H. Reusz*, 's Küldöttünk *B. Spielmann* között. *Lengyel Ország*i Prusszus Követ *Marki Lucchesini* is oda érkezett *Schönwaldból* (hová Királyától *Stafféta* által hivattatott) Jul. 10-dikére, 's egynéhány Ülésekben jelen vólt. Úgy mondják, hogy onnan osztán *Jassy* felé vette vólna útját. Az említett Tanátskozásoknak tárgyait sokan láttatnak tudni; minthogy azokat számokra (numero) szedve, közönfésesekké is tették; 's még előbb már az Eggyesség' Feltételeinek előljáró Tzikkelyeit: de mivel az ollyas Tudositások jobbára csak némelly nyughatatlan fejeknek képzelődéseik, mellyeket nyomba szoktak követni az ellenmondások; inkább akarjuk a' papiroost valóságoknak meg irására fordítani. Mivel holmi mendemondáknak közlése, csak a' helytelen okoskodásokat szaporítja; a' mellyek pedig ott is nőnek, a' hol nem vetik.

A' mi

A' mi Tartományaink, és a' Prusszu-
 zái között való Eggyesülésnek, a' mostani
 körülállások szerént, lett félbe szakadása,
 következő nevettséges történetre szolgál-
 tatott nem régiben alkalmatosságot: Egy
 Prussz. Slésia-béli Nemes Embernek tsupán
 1 fertály órányira esik Troppau Városától
 a' Kastélja. Mivel helységében Borbély nem
 volt: Troppauból szokott volt magához Bo-
 rotválót jártatni. A' Borbély jól tudta a'
 tilalmazó parantsolatot, mellynek ereje sze-
 rént nem volna szabad, élet' veszteség alatt,
 a' Prusszus' Földére tőlünk által menni; va-
 lamint onnan is ide által jönni: de ő nagyon
 anglusosan, az az, betű szerént gondolko-
 zott, 's tsak el hitette magával, hogy, mi-
 vel nintsen a' borotválás végett való által-
 járás nyilván ki fejezve az említett parantso-
 latban: talám nem is kötelezi hát az őret.
 Illy hiedelemben lévén, fogja magát, 's
 előbbi szokása szerént által sétál biz ő —
 szakáll nyeső késivel az Úrhoz: a' ki meg-
 látván az embert, tsak el hal ijjedtiben, 's
 leg ottan vissza küldi olly hagyomással, hogy
 őret várja meg a' határnál. A' Borbély nem
 vévén tréfára a' dolgot, el illantott; a' Ne-
 mes Ember is tsak hamar utánna érkezett a'
 határhoz; holott le térdepelvén a' Borbély
 előtt, úgy vetette le a' szakállát. A' Borbély-
 nak mindenkor a' mi határunkon belől volt
 leg alább a' fél lába. Azólta, minden bo-
 rotválkozó napon öszve jönek a' határnál a'
 Nemes Ember és a' Borbély, 's a' Törvény-
 nek

nek által hágasától szorgalmatosan őrizkednek; azonban igen derekassan foly a *Manipulatio*.

Lengyel Ország.

Varsótól 4 óránnyira, igen különös próbáját adta egy Német Lovas Testörző az el múlt Jun. vége felé vitézi bátorságának, 's magát hirtelen fel találni tudott okosfágának. A' dolog így történt: El küldetett az említett Lovas valamely Nemes Emberhez, *Varsótól* 6 óránnyira fekvő Faluba; hogy venné meg rajta a' tartozott esztendei adót, melyet az, el múlt volt a' Koronának bé fizetni. Midőn már 4 óránnyira hagyta volna a' Lovas *Varsót*, elő veszi az erdőben egy nagy zápor eső, 's ugyan a' miá kente lenítettett is egy malom házba bé térni, mely csak magánossan van az erdő közepén, és ott szállást kérni. A' Molnár betűletes ember módjára fogadta a' Katonát; jól tartotta vatsorával, és még azután is mulattak együtt egész 10 óráig, egy tsupor égett boron. Múlatások közben, érkezik egy esmeretlen öreg Asszony nagy lutskoffan, 's ő is bé kéredzett éjtszakára. A' Molnár mindjárt meg ígerte neki a' szállást, még egyszer meg is húzatta vele a' pálinkás edényt, és bátorította, hogy a' padon (lótzán) félelem nélkül el hálhat; mivelhogy, úgy mond, a' jó Katona Uram is ott fogna hálni. — Le fekszenek; az Asszony a' ki mutatott padra; a' Katona pedig szal-

szalmára. De ez nem alhatott el; hanem, mivel a' hód' gyenge világánál észre vette, hogy az Asszony halgatódzik, ha vallyon aluszik e' ő vagy nem: tehát úgy kezdte magát tettetni, mintha méllyen alunna, 's hortyogott is. Az Oreg valóságának vélte a' dolgot; ugyan tsak hogy még is annál bizonyosabb lehetne felőle: fel kelt, 's lábú' hegyen arra felé közelgetett. A' Katona meg fejt, hogy a' vén Asszonyon nadrág van, és hogy valóságos Férjfi volna az: fel ugrik hevenyiben fekvő helyéből, 's meg ragadván mellyén köntösét az Álnoznak, lármát üt. Térdre esik az Állortzás — meg vallyá, hogy ő Férjfi; és hogy még-18 fegyveres Pajtásai állanak a' malomhoz nem igen messze lesben, kik tsupán az általa adandó jelre várakoznak. Meg is mutatta a' sipotskát, mellyel akarta a' jelt adni. Ennek hallására, legottan elő rohantak volna az említett 18 Tzimborásfai, hogy a' Molnárt (kiről tudva lévő, hogy gazdag Ember) vagyonyjától meg foszthallák. A' Lovas, meg kötözte a' Zsiványt; de kegyelmet ígért néki, ha parantsolatját fogná tselekedni. Ezzel rendelés tételekhez fogott. A' Molárnak volt egy-néhány puskája és kardja. Ezeket fel osztotta Molnár Legények 's más házi tselédek között, kiknek mindnyájoknak köteleket is adott kezeikbe; maga is meg töltötte a' karabélyát 's pisztollyait; a' Gyermekeket fok gyertyatartókkal, azon nagy kapu megé állította, mellyen szándékoztak a' Tolvajok bé rontani. E' meg lévén, fel kavarodott lovára, 's a' meg kötözött Zsivánnyal meg fuvatta a' sipot: hát tsak elő toppannak a' 18 erős izmos Tolvajok. Midőn 20 vagy 30 lépésnyi formán lettek volna azok a' háztól, fel nyitattja a' Lovas a' kaput; elő állítja a' gyertya-

tar-

tartókkal a' Gyermekeket; maga először ki lovaglott; el lövi karabélyát 's pifztolyait, a' melyre leg ottan ketten le dobbantak a' Zsiványok közzül; egy pedig meg sebesedett. Azonban úgy kormányozott jobbra, balra 's hátra, mintha ugyan néhány Tsomó Lovallág lett volna mellette. A' Molnár és a' Legényei kiáltoztak telyes erejeből, 's fegyvereikkel is jól el követték, a' mit el követhettek. Az el rémült Tolvajok azt gondolták valósággal, hogy minden oldalról környül vagynak véve: melyre nézve, mind meg is hagyták magokat egymás után kötöztetni. A' Lovas leg ottan bé küldött egy Molnár Legényt *Varsóba* Katonaságért; és más nap, a' ki érkezett Katonasággal együtt, bé vitte diadalmaslan a' Zsivány-Bandát a' Városba. Példás tselekedete, Főhadnagyi rangra lett emeltetésfel jutalmaztatott meg.

Svéd Ország.

A' Svéd Király fokot hafznált a' Portának; mert ha ő nem lett volna, eddig kétség kivül *Konstantzina-polyt* is meg látogatták volna az egyesültt Seregek: de a' Törökök' barátságáért ugyan be fizetett most egyszerre magának. — Jul. 3-dikán kezdődött az Orosz és Svéd nagy hajós Seregek közt való tsata, 's 6 egész napokig tartott. Annyit, tudtak már 9-diken *Petersburgban* a' hartz' ki meneteléről, hogy a' Svédek 8 első nagyságú hajókat, 7 kisebbeket, és 4000 embert vesztettek. — A' *Nassau* Hertzég többet vett el 65 külömbkülömbféle nagyságú hajóknál. — A' Királynak könnyű szerű hajós Seregéből, maga a' Király egy haláfsz tsónakon szaladhatott el a' Szigetek közzé.

Költ *Bétsben*, Augustusnak 3-dik napján 1790.